Het eiland heeft geen vaste bewoners meer sinds 1968, toen de vuurtorenwachter met zijn gezin het eiland verliet. De achtergebleven huisjes in El Puertito zijn, op enkele uitzonderingen na, sterk vervallen.

Op het eiland komen meer dan 130 verschillende plantensoorten voor. Enkele, zoals de 'Berol', zijn zelfs endemisch, dat wil zeggen dat ze enkel op deze plaats voorkomen. De

rotswanden aan de noordzijde van het eiland bieden een onderkomen aan verschillende soorten zeevogels.

De overblijfselen van de uitgedoofde en ingestorte vulkaan vormen het hoogste punt met 127 meter. Geologisch interessant zijn de vele heuveltjes ("hornitos") als overblijfsel van het vulkanisme op het eiland.

Zaterdag 18 januari 2025

- Wandeling : Naar de Mirador Morro Velosa (675 m)
- Gebied : Betancuria
- Afstand : 6 km
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 300 m
- Duur : 3 uur

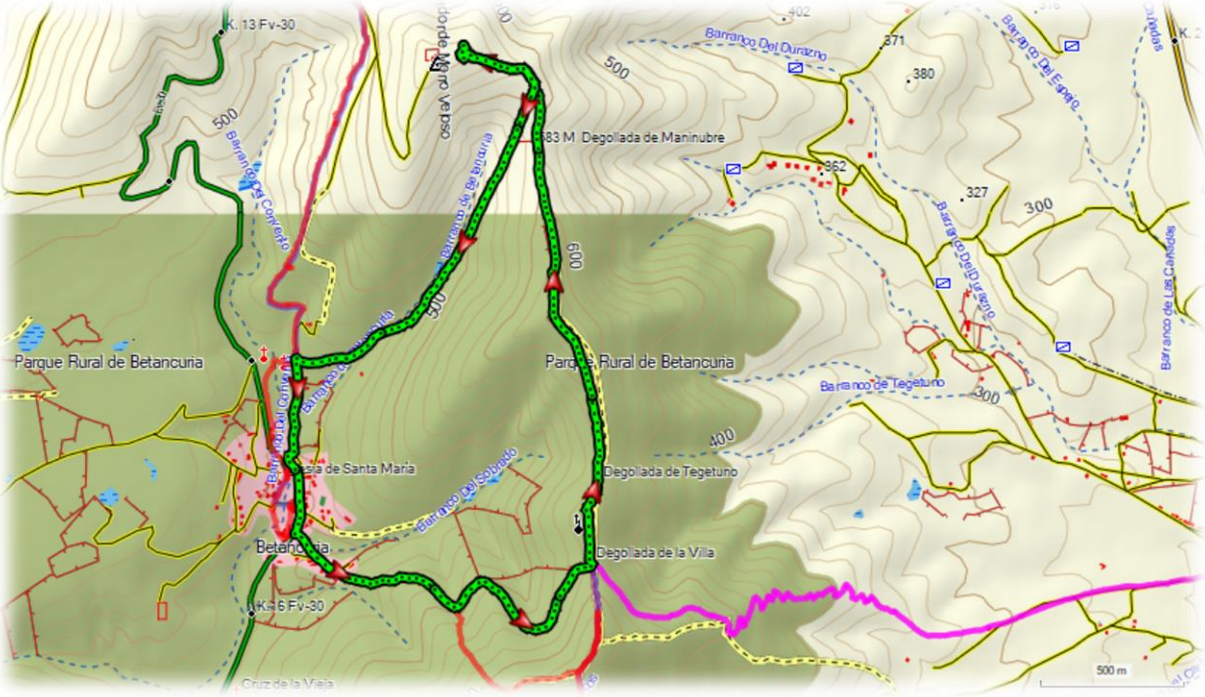

Gelegen in het centrum-westen van het eiland Fuerteventura, is Betancuria een van de belangrijkste koloniale monumenten in de geschiedenis van de Canarische Eilanden. Opgericht in 1404 door de Normandische ridder Jean de Bethencourt, die een afgelegen inlandse vallei voor een betere

verdediging tegen piraten koos, bereikte zijn hoogtepunt in de achttiende eeuw, dankzij de uitstekende oogsten gebaseerd op graan. Nu is de gehele lokale economie afhankelijk van het toerisme.

Een wandeling door Betancuria geeft de bezoeker een idee van de wisselvalligheden van het oude leven op het eiland Fuerteventura. Er zijn meerdere religieuze gebouwen; de kerk van Santa María de Concepción en de kapellen van St. Agnes en Onze Lieve Vrouw van de Rots en het oude Franciscaner

klooster van San Buenaventura. Het stadje heeft tevens een museum van Heilige Kunst en Archeologie en Etnografie van Fuerteventura.

Het nog geen duizend inwoners tellende dorp Betancuria was vroeger de hoofdstad van het eiland Fuerteventura. Betancuria kent haar oorsprong in de vijftiende eeuw na Christus, toen de ligging in het dal uitermate goed was in strategisch opzicht. Het bood de toenmalige

bewoners bescherming tegen het gevaar dat vanuit Noord-Afrika dreigde. Toch heeft Betancuria meerdere keren te maken gehad met rovende piraten.

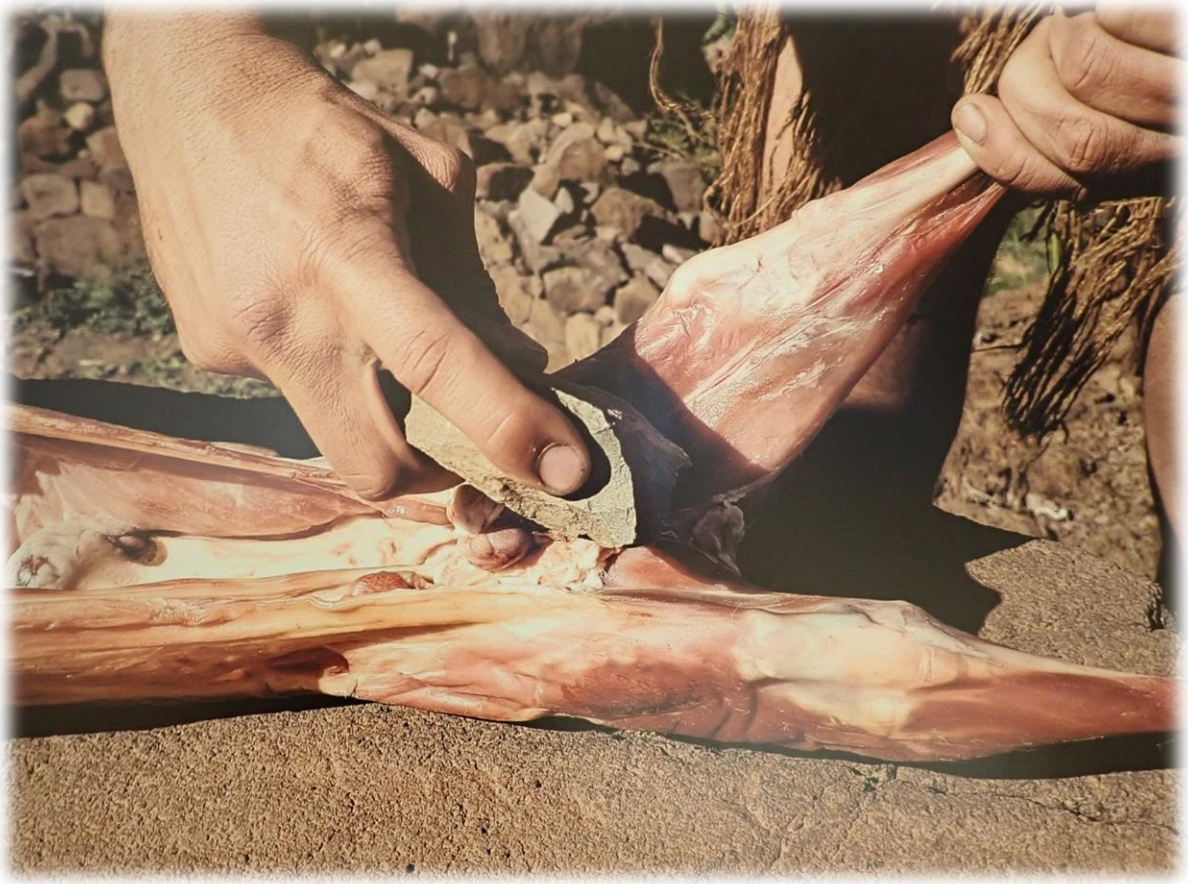

In het museum krijgt men tevens een beeld van de manier waarop de eerste bewoners hier leefden.

Betancuria is het historische juweel in het hart van Fuerteventura. Met zijn geplaveide straatjes, glanzend witte gebouwen en authentieke sfeer is het een geweldige plek om te bezoeken, en biedt het een ervaring van terugreizen in de tijd. Het is niet voor niets dat dit het mooiste dorp is van Fuerteventura.

De belangrijkste attractie van het dorp is de kerk/kathedraal, die zeer fotogeniek is. Het werd gebouwd in de 15e eeuw en is een van de oudste op de Canarische Eilanden. Het werd een kathedraal in 1424. De oorspronkelijke versie in Normandische gotische stijl werd verwoest door een piratenroof in de 16e eeuw en herbouwd in Canarische stijl in de daaropvolgende eeuw. Het heeft gotische, Mudéjar en renaissance architectuur.

Natuurlijk is de bekendste uitkijktop van Fuerteventura te bereiken met de wagen. Maar de toegang te voet is zoveel mooier. Te voet langs de centrale bergkam is een belevenis van een

andere orde. Deze hoogteweg biedt ons van de eerste tot de laatste minuut een fantastisch uitzicht op de bergen van het Centrale bergmassief.

De Mirador is destijds gebouwd door de bekendste inwoner van Lanzarote, Cécas Manrique.
De mirador is momenteel gesloten wegen restauratiewerken.

In de buurt van de mirador hang een wateropvangnet. Het is een soort muggengaas die tijdens de nacht de condens opvangs. Door de zwaartekracht druppelt het water naar beneden waar het opgevangen wordt.

De top komt in zicht. Guido C zal er als eerste bovenkomen.

Na de afdaling zien we in het dorp een tuintje waar onder andere papajas staan. Bij ons kan men enkel papajs telen in serres. Men heeft hiervoor wel speciale aarde nodig. De papaja is de

vrucht van een meloenboom en wordt dan ook "boommeloen" genoemd. De vruchten groeien aan de stam van de boom. De papajaboom komt oorspronkelijk uit Mexico.

Zondag 19 januari 2025

- Wandeling : Naar de bedevaartskapel van de Maagd van de Rots
- Gebied : Vega de Rio Palmas
- Afstand : 5 km
- Stijgen : 100 m
- Dalen : 100 m
- Duur : 2 uur

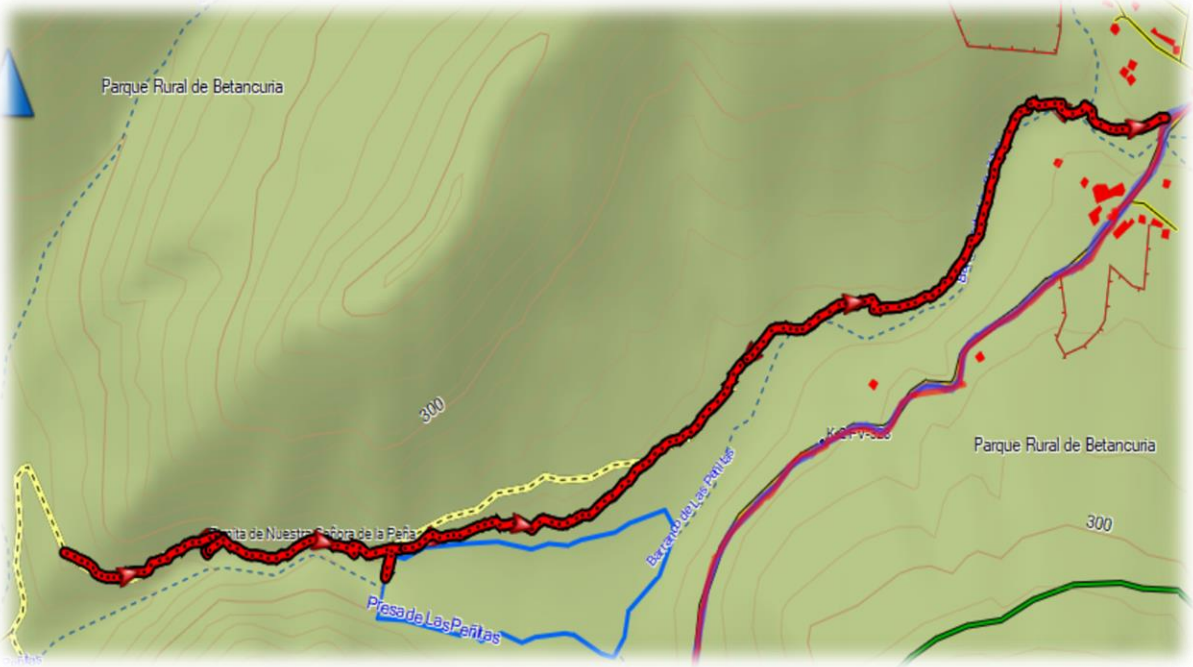

Deze wandeling bevindt zich in een pittoresk, traditioneel prachtige vallei. Er wonen slechts een tweehonderdtal mensen in dit kleine dorpje met gezellige huisjes. Deze wandeling gaat

door de Barranco de las Peñitas, waar het dorpje zich bevindt, in het klassieke woestijnlandschap dat kenmerkend is voor Fuerteventura.

De stad ligt praktisch naast een van de best bewaarde geheimen van Fuerteventura, de De Barranco de las Peñitas is een van de kleine juweeltjes van Fuerteventura, zeer onbekend,

maar van buitengewone schoonheid. Op sommige plaatsen wordt nog steeds terraslandbouw beoefend.

Boeren gebruiken windturbines om grondwater in velden te pompen die omgeven zijn door kleiwanden. Zij profiteren van het feit dat de vallei, die ruim 200 meter boven de zeespiegel ligt, iets meer grondwater heeft dan andere delen van het eiland.

Ook hier komen de grondeekhoorns eten uit jouw handen.

De oorsprong van het dorpje is nauw verbonden met de legende over de verschijning of ontdekking van het kleine albasten beeld van de Maagd op de rots. Omdat het beeld Franse

stijlkenmerken vertoont, wordt aangenomen dat de veroveraars van het eiland het beeldje uit Normandië hebben meegenomen .

Uit angst voor aanvallen van piraten werd het verborgen in de nabijgelegen kloof van Malpaso. Jaren later werd het bij toeval herontdekt door enkele Franciscaner monniken.

Ter nagedachtenis aan deze gebeurtenis werd op de plaats van Malpaso, in 1717 een kapel en kluizenaarshut gebouwd. De kapel bestaat nog steeds. Tegenwoordig wordt er elke 18

december, tijdens de viering van het feest van de verschijning van de Maagd van la Peña, een kleine pelgrimstocht gemaakt van de kapel van de Malpaso-kloof naar de kluizenaarshut van de Maagd in Vega de Río Palmas.

Jaarlijks worden in het dorp drie belangrijke feesten gevierd die verband houden met de Virgen de la Peña: het eerder genoemde feest, dat de ontdekking van de Maagd in Malpaso